

KAPITOLA DEVÁTÁ

VYVÁŽENÝ NEBOLI UCELENÝ ŽIVOT

V předešlých kapitolách bylo jasně ukázáno, že každý aspekt našeho denního života má stejnou důležitost. Žádný aspekt nemůže být považován za důležitější nebo za potřebnější, nebo za životně důležitější než jakýkoliv jiný.

Bylo však taktéž ukázáno, že existuje určitá rozhodující hierarchie duchovní organizace Stvoření Nejvyššího, která se odráží i v tom způsobu, jakým je strukturován náš život. Všechno má svůj vytvářející bod, ve kterém všechno nejprve nastává. Potom, co nastane, postupuje ke své manifestaci. Když je to manifestováno, potom se to stává. Toto je duchovní zákon Stvoření.

Ale stejná důležitost všech třech kroků – nastávání, postupování a stávání se je velmi zřejmá. Nastávání bez svého postupování se nemůže nikdy stát. Potom je to tak, jakoby to nikdy nenastalo. Naproti tomu, pokud neexistuje žádné nastávání, potom není nic k postupování a výsledkem je že tu není žádné stávání se. Nastávání se nemůže stát, když nepostupuje.

Vzhledem k tomuto základnímu duchovnímu pravidlu, na kterém je vybudováno celé Stvoření Nejvyššího, můžeme říci, že náležitá duchovní hierarchie našeho života je následovná:

Duchovní aspekt našeho života je středem, kde sídlí Nejvyšší. Toto je nastávání. Toto je původ všeho ostatního nebo všech ostatních aspektů našeho života. Z toho postupuje všechno ostatní.

Aby tento aspekt mohl být náležitě projeven, musí postupovat. Duševní aspekt našeho života je postupováním duchovního aspektu našeho života. Všechny ideje, stavy a podmínky duchovního života jsou v procesu svého postupování transformovány na specifickou a jedinečnou duši, která produkuje duševnost tohoto ducha. Takže můžeme říci, že duševnost našeho ducha je naší duší. Jedinečné ideje našeho ducha se stávají jedinečnou duševností naší duše. Duševnost nám ve všech svých aspektech umožňuje, abychom byli sebeuvědomělí, sebevnímaví, seberealizovaní a sebeaktualizovaní. Ustanovuje vědomí velmi jedinečného, odlišného a zvláštního "já jsem".

Jakmile se toho dosáhne, vyhledá a vybuduje se forma projevu tohoto ducha a duše. V této formě, která může být nazvána tělem ducha a duše, se náš duch a duše skutečně stávají. Takže můžeme říci, že fyzický a tělesný život nebo všechny život vnějšků, je stáváním se našeho ducha a naší duševnosti.

Abychom mohli náležitě aktualizovat, realizovat a projevovat svou jedinečnou individualitu a její zvláštní "já jsem", jak je obsaženo v našem duchu, duši a těle, jsme naděleni různými odlišnými aspekty našeho života, které nám pomáhají dosáhnout tohoto cíle. Takže máme sexuální život, který nám pomáhá získat zkušenosti všeobsahující povahy. Máme svůj profesionální a pracovní život, který nám pomáhá projevovat naše jedinečné tvořivé snahy. Máme svůj rodinný život, který nám pomáhá vyvolat plnost naší přirozenosti. Máme svůj společenský život, který zajišťuje, že máme mnoho náležitých příležitostí k inspiraci a aktualizaci sebe

samých. Máme život volného času a život spánku, který nám pomáhá udržet naši životní energii v požadované a funkční kondici, abychom byli schopni angažovat se ve všech našich ostatních životních aktivitách.

Avšak bez ohledu na to, kterou cestou se dáme, nebo v jakých aktivitách jsme angažováni v jakémkoliv daném okamžiku, můžeme jasně zjistit dva důležité principy:

1. Všechny vznikají z idejí našeho ducha a zejména z přítomnosti našeho Stvořitele v našem duchu. Takže všichni jsme v každém případě duchovního původu bez jakékoliv výjimky a výluky.

2. Všechny slouží jednomu konečnému účelu – abychom byli skutečně samými sebou, abychom sdíleli plnost a kompletnost naší jedinečné přirozenosti nebo jedinečného aspektu Nejvyššího, který neseme sami v sobě, s každým jiným ve Stvoření Nejvyššího. Způsob, modalita a forma sdílení může nabývat mnoho faset a stylů. Ale všechny slouží tomuto konečnému a nejdůležitějšímu účelu.

Na tomto principu je vybudován a strukturován celý pozitivní stav Stvoření a Nejvyššího. Hierarchie duchovní organizace Stvoření Nejvyššího není strukturována lineárním způsobem, pokud se to týká jejího nastávání, postupování a stávání se. Nastávání anebo duchovní aspekty života; postupování čili duševní aspekty života; a stávání se, čili fyzické nebo vnější aspekty našeho života se vždy odehrávají v diskrétní modalitě. To jest, objevují se navzájem simultánně a synchronně. Diskrétnost jejich simultánní manifestace jasně potvrzuje jejich stejnou důležitost pro chápání a naplnění našich životů. Ačkoli začátek a konec jakékoliv aktivity je konečným duchovním naplněním, toto naplnění se nemůže odehrávat bez své duševnosti či duše, skrze kterou a kterou je naplnění prožíváno (když neexistuje zkušenost naplnění, neexistuje naplnění). Nemůže se odehrávat ani bez svého těla, skrze které a pomocí kterého toto naplnění produkuje své výsledky a následky. Bez svých výsledků a následků neexistuje ani zkušenost naplnění ani samotné naplnění. Naplnění je naplněno v kompletní manifestaci všech svých následků a výsledků. Ale účel je vždy duchovní. Neexistuje jiná realita než duchovní. Duchovní realita produkuje všechny ostatní reality ze sebe samé za účelem svého naplnění. Toto je diskrétní struktura duchovního naplnění.

Existuje však kontinuální či lineární aspekt duchovního naplnění našeho života. Naše denní aktivity následují v postupnosti od jednoho typu k jinému v cyklu. Ráno vstáváme z postele a umýváme se. Potom někteří z nás, když se oblečou, mají nějakou snídani nebo nápoj. Potom se angažujeme v nějakých pracovních aktivitách. Potom máme volný čas ve formě relaxace, sportu, zábavy a podobných aktivit. Někdy jdeme do kostela nebo čteme, nebo studujeme (duchovní a duševní aktivity). Někdy se milujeme, společensky stýkáme, trávíme čas s naší rodinou, a potom večer jdeme spát. Toto se odehrává každý den znovu a znovu.

Všechny tyto typy aktivit jsou, ve většině případů, sekvencí v čase a velmi často i v prostoru (pracovní místo, místo na zábavu, místo v kostele, místo na milování, společenské místo, rodinné místo, atd. jsou obvykle na jiném místě). Tyto lineární a sekvenční aktivity slouží simultánním, synchronním či diskrétním aktivitám našeho ducha, naší duše a našeho těla. Náš duch, duše i tělo simultánně a synchronně produkuje všechny tyto aktivity a jsou v nich angažováni. Bez nich nejsou nikdy možné žádné aktivity. Takže diskrétní modalita života a jeho lineární či

sekvenční aspekty jsou vzájemně závislé, vzájemně spojené a ve vzájemném vztahu a jeden bez druhého nemůže být a existovat.

Z tohoto popisu je velmi zřejmé, že všechny naše životní aktivity, protože slouží tomuto konečnému duchovnímu účelu, jsou stejně důležité.

V pozitivním stavu, kvůli stejnosti své důležitosti, jsou tyto aktivity vyváženy a integrovány takovým způsobem, aby dostávaly stejnou pozornost a měli stejnou příležitost ke své manifestaci. Žádný aspekt života kohokoliv není nikdy zanedbán nebo zdůrazněn víc než jakýkoliv jiný. Toto je logický výsledek takovéto praxe. Pokud všechny aktivity slouží, na svém úplném konci, jedné všeobecné duchovní příčině – být lepšími lidmi, duchovněji lidmi, víc samými sebou a sdílet všechno, čím jsme a co máme s každým – potom si všechny aktivity zaslouží být stejně aktualizovány a realizovány ve vyváženém a integrovaném způsobu.

Jen v takovémto uspořádání je možné totální a kompletní naplnění našeho života. Když neexistuje náležité vyvážení a integrace všech aspektů života, ze kterých život sestává, není možné pravé chápání a naplnění našeho života v jakékoliv modalitě, úrovni, stupni, kroku, světě, čase či dimenzi Stvoření nebo Zóny Vymístění. Toto je zásadní duchovní zákon, na kterém je založeno a vybudováno celé Stvoření a jeho život. Odvozuje se z Absolutní Přirozenosti Božské Lásky a Božské Moudrosti Nejvyššího. Takováto je struktura této lásky a moudrosti. A protože Stvoření bylo stvořeno z této lásky skrze tuto moudrost, odráží v sobě tuto strukturu a potřebu vyvážení a integrace všech jeho aspektů.

V Nejvyšším jsou všechny aspekty Jeho/Jejího Absolutního Života absolutně integrovány, vyváženy a v jednotě. Ve Stvoření, které je relativní k Jeho/Jejímu Absolutnímu Stav, se tato potřeba jednoty, vyvážení a integrace odráží v náležitém vyvážení a ve stejných příležitostech k odehrávání se všech životních aktivit a aspektů. Pokud je něco zanedbáno, jednotu je porušena a integrace života nemůže být účinně prožívána. Něco důležitého by chybělo. Nedostatek toho něčeho znemožňuje život, aby byl náležitě chápán a naplněn.

Takže v pozitivním stavu je vždy zajištěno, že je k dispozici a že existuje vyvážené zastoupení a aktualizace všech životních aktivit. Pomocí takovéhoto uspořádání je život pozitivního stavu navždy zachován.

Je důležité si uvědomit, že struktura pravého pozitivního stavu a jeho pravý život je takovýmto vyváženým a integrovaným životem. Toto je pravá přirozenost pozitivního stavu. *Toto je pozitivní stav.* Jakákoliv odchylka od tohoto principu porušuje přirozenost pozitivního stavu a pozitivní stav již více není pozitivním. Z tohoto důvodu, pokud je vyvážený a integrovaný životní styl zachován a plně pro jeven, žádný negativní stav nemůže nikdy přijít do své plodné zralosti.

Aby se mohl iniciovat a aktivovat negativní stav, bylo nutné porušit vyváženost a integraci pozitivního stavu. Jak si pamatujeme z předcházejících kapitol, aktivátoři negativního stavu vedli svůj, takřikajíc, frontální útok proti pozitivnímu stavu pomocí genetické změny fyzické formy lidí a restrukturalizace jejich duchovnosti a mentality. Hlavní nápor jejich úsilí byl zaměřen k zajištění porušení této vyváženosti a integrace. Nejlepším způsobem vykonání toho bylo zdůraznit jeden aspekt života víc než druhý, nebo udělat jeden aspekt významnějším nebo životně důležitějším než jiný.

Protože pseudotvůrci věděli, že nejrozhodnějším aspektem k náležitému vyvážení a integraci života byl duchovní aspekt, protože je vytvářejícím faktorem všech ostatních aspektů, neexistoval lepší způsob aktivace negativního stavu, než nezdůraznit důležitost duchovního aspektu a uvést do dominance nejzjevnější a nejexternější aspekt – materiální nebo fyzický, či tělesný aspekt života. Tímto aktem byl na této Zemi a v celé Zóně Vymístění ustanoven převrácený životní styl.

Takže duchovní život byl dán na poslední místo seznamu životních priorit (nebo byl z tohoto seznamu úplně eliminován) a na první místo tohoto seznamu byl dán fyzický, vnější, tělesný, materiální život. Toto je přesný opak pravé reality života, jaká je v pozitivním stavu. Poslední místo v pozitivním stavu samozřejmě neznamená méně důležité nebo zanedbatelné místo. Jak bylo uvedeno výše, všechny aspekty života v pozitivním stavu jsou stejně důležité, je o ně stejně postaráno a jsou náležitě vyváženy a integrovány. Poslední místo v pozitivním stavu znamená jen výsledek a následnost něčeho, co tomu předchází. Takže je následností něčeho, ale následnost něčeho je také důležité a také potřebné jako to něco, protože bez následnosti by toto něco nemohlo být nikdy manifestováno.

Tato situace však byla využita pseudotvůrci k překroucení pravé reality tím, že poslední místo zároveň udělali nejméně důležitým a nejméně potřebnou složkou života. Z tohoto důvodu pseudotvůrci pozměnili a restrukturalizovali lidskou mentalitu a lidské tělo takovým způsobem, aby odřízli většinu přístupu k našemu pravému duchovnímu a pravému mentálnímu zdroji. Upřeli soustředěnou pozornost na naše fyzické tělo a na vnější svět. Když jsme nuceni věnovat většinu našeho času a našeho vědomí našim fyzickým aspektům a našemu prostředí (vnější svět, na kterém bylo naše tělo učiněno závislým ve svém přežití), logicky usoudíme, že toto je nejdůležitější aspekt našeho života a všechno ostatní je buď méně důležité, nebo vůbec nedůležité. A protože všechno naše vědomé Uvědomění bylo úplně odříznuto od schopnosti vnímat jakoukoli jinou realitu než naše fyzické tělo a přírodní svět nebo naše fyzické prostředí, přišli jsme k devastujícímu závěru, že neexistuje žádná jiná realita než realita našeho fyzického světa.

Takto byla porušena vyváženost a integrace našeho života a umožněna aktivace negativního stavu. Takže žijeme ve světě negativního stavu, který má všechno vzhůru nohama a překroucené. Výsledky tohoto zvráceného uspořádání jsou živě ilustrovány krvavou historií lidstva a všemi obyvateli všech oblastí Zóny Vymístění jako i našimi vlastními denními problémy, těžkostmi, bédami, utrpeními, starostmi, chorobami, neštěstím, atd.

Pseudotvůrci velmi důkladně zajistili, aby lidem na této Zemi nebylo ponecháno žádné vědomí pravé duchovní reality, včetně vědomí existence jiných oblastí samotné Zóny Vymístění. Celkem vzato, nejsme si ani vědomi, že existuje nějaká Zóna Vymístění, nemluvě už o nebesích nebo o jiných dimenzích, které jsou plné obyvatel.

Kdyby pseudotvůrci nechali nedotknutou naši schopnost vědomě vnímat jiné oblasti Zóny Vymístění a komunikovat s nimi, selhali by ve své snaze udržet negativní stav a všechny související zkušenosti na příliš dlouhé časové období. Lidé by poznali pravý zdroj a původ negativního stavu a odmítli by postupovat podle něj. Z tohoto důvodu bylo nutno úplně zrušit jakoukoli možnost vědomého vnímání jakýchkoliv jiných světů ať už v pravé duchovní realitě, nebo v pravé fyzické realitě, nebo v Zóně Vymístění. Tímto aktem pseudotvůrci dosáhli svého hlavního cíle v

přesvědčení mnohých lidí, že neexistuje žádná jiná realita mimo reality jejich vlastního světa, nebo když existuje nějaká jiná realita, je jen předpokladem, který nemůže být potvrzen žádnými fyzickými smyslovými orgány. Nemůžeme ji vidět našima fyzickými očima, nemůžeme ji slyšet našima fyzickými ušima, nemůžeme ji ochutnat našimi fyzickými ústy, jazykem, nemůžeme se jí dotknout naším fyzickým tělem atd. A protože genetická změna našich fyzických smyslových orgánů jim znemožňuje, aby pociťovali nebo vnímali cokoli jiného než naše vnější prostředí, je velmi lehké udělat vědecký závěr, že nic nemůže bez jakýchkoliv pochybností dokázat, že existují nějaké jiné světy či reality, nebo obyvatelé.

Dokonce i lidé, kteří jsou duchovně založeni, jsou svou genetickou strukturou nuceni do neustálého porušování vyváženého a integrovaného života, to jest pravého duchovního života. Většina z nás musí věnovat větší pozornost vnějším, světským, materiálním, fyzickým a tělesným aktivitám a vynakládat na ně většinu svého denního času, protože naše přežití na této Zemi na nich závisí, resp. bylo pseudotvůrci učiněno závislým. Když je toto tak důležitý faktor, není "přirozené" usoudit, že to tak má být? Takže většina duchovních lidí končí v nevyváženém a chudobně integrovaném životním stylu. Skoro se zdá, že je to taková nevyhnutelnost.

Někteří lidé, aby překonali tuto takzvanou nevyhnutelnost, izolují se od jiných lidí v kláštirech, na odloučených místech a podobných místech. Tam se snaží praktikovat svou duchovnost. Ale není to nic platné, protože jdou do opačného extrému, přehlížejíce fyzickou realitu, kterou považují za nereálnou a za iluzi. Takže upadají do nepravd, do pastí připravené pro ně negativním stavem, věříc, že mohou dosáhnout vyvážený a integrovaný život, pokud se omezí v některých oblastech svých životů. Jakékoliv omezení je však z negativního stavu. Takovýmto konáním podporují negativní stav tolik jako ti, kteří přehlíží duchovní aspekt života. Nechtějí si uvědomit, že nemohou získat vyvážený a integrovaný život vyloučením některých důležitých aspektů tohoto života. Zavádějí sami sebe do víry, že vnější či fyzický aspekt života je jen iluzí nebo tím, co indická filozofie nazývá "mája". Takovýmto konáním tito lidé porušují principy pozitivního stavu. Proto nemohou být v pozitivním stavu bez ohledu na to, jak svatě a zbožně vypadají, konají a chovají se.

Vzhledem k těmto faktům, jak potom můžeme přijít k pravému chápání a naplnění našeho pozemského života?

Především je nutné přijmout ten fakt, že náš pozemský život není jediným typem života; že náš svět není jediným možným světem; že realita, kterou vnímáme svými fyzickými smysly či smyslovými orgány, není jedinou realitou; že náš život se ani nezačíná ani nekončí na této Zemi; a proto se neodvozuje z našeho fyzického těla ani ze žádných částecek hmoty ani na nich nezávisí.

Za druhé je nutné, abychom si všichni konečně uvědomili, že jsme produktem rozsáhlé genetické změny, vykonané takzvanými pseudotvůrci, skrze kterou je zobrazován, projeven, aktualizován a realizován život bez pravé duchovnosti, bez Nejvyššího a bez pravého vyvážení a integrace.

Za třetí je nutné si uvědomit, že kvůli této situaci nežijeme v pravém Stvoření, ale v Zóně Vymístění, kde takovýto život je možný a může nést své plody. Všechny naše problémy, bědy, utrpení, těžkosti a starosti jsou plody takovéhoho života.

Za čtvrté je nutné si uvědomit, že toto je svět vzhůru nohama, ve kterém je všechna realita zvrácená a zfalšovaná, a tedy ve kterém je všechno naše poznání, vnímání, pocity, přání, touhy, chtění, chápání nebo cokoliv, co máme, bez jakýchkoli výjimek a výluk buď zkreslené, nebo úplně nepravdivé.

Majíc toto a podobné poznání toho, co tento pozemský život vlastně je, můžeme nabýt náležitě chápání a naplnění našeho pozemského života.

Ale proč je to tak, že jsme částí tohoto pseudoživota, a jak postupovat při naplňování jeho účelu?

Tyto a podobné otázky byly zodpovězeny v knize nazvané "Kdo jsi a proč jsi zde?". Tady si zopakujeme jen to, že jsme všichni souhlasili ze své vlastní svobodné vůle být zde a ilustrovat některé aspekty pravé přirozenosti negativního stavu a naučit se, jak jej překonat. Rozliční lidé naplňují účel svého života rozličným způsobem a formou. Ale v konečném smyslu všichni přispíváme k důležitému duchovnímu poučení pro všechny ve Stvoření Nejvyššího a v Zóně Vymístění.

Když jsme se dobrovolně rozhodli přijít sem, taktéž jsme se dobrovolně rozhodli přijmout všechny podmínky, které existují na této Zemi. Souhlasili jsme také s tím, abychom neměli žádné vzpomínky na to, že všechny tyto věci se odehrály takto, a že existuje něco jiného nad tím a za tím, co si pamatujeme během našeho pozemského života.

Jeden z hlavních účelů našeho bytí tady, je ilustrace negativního stavu. Jediný způsob, jak může být negativní stav ilustrován, je odhalení jeho pravé povahy. Pravá povaha negativního stavu je odhalena v našich problémech, bédách, utrpeních, těžkostech, nepřátelstvích, agresivitách, hněvu, strachu, nenávisti, závisti, atd., a v bojích každodenního života a, co je nejdůležitější, ve způsobu a formě, kterými je překonáváme a zdoláváme. Tímto aktem ilustrujeme všem ve Stvoření Nejvyššího, že bez ohledu na to, co se odehrává v meziobdobí, je jediným výsledkem našeho života triumf pozitivního stavu a konečná eliminace negativního stavu.

Nejlepší možnou zbraní k odstranění našich problémů nebo jakékoliv negativity, kterou máme a prožíváme, je učit se žít vyvážený život a usilovat o integraci všech aspektů našeho pozemského života. Abychom to mohli udělat, musíme přeuspořádat naše priority a sladit se s životním stylem pozitivního stavu.

Vyvážený a integrovaný život může být pojímán následovně:

1. První prioritou vyváženosti integrovaného života je bezpodmínečná nutnost uznání, přijetí a aplikace toho faktu, že všechen život, jako i náš osobní, individuální život, ve všech svých aspektech, úrovních, krocích a stupních, vyvěrá z Absolutního Zdroje Života – z Nejvyššího, Který/Která je Pánem Ježíšem Kristem. Protože Nejvyšší je Absolutní Duchovní Bytostí, skutečně vyvážený a integrovaný život může být náležitě regulován jenom Pánovými duchovními principy Lásky a Moudrosti.

Proto musíme přijmout a začlenit tyto duchovní principy do našeho každodenního života. Podívej se na formulaci některých z těchto principů v první kapitole této knihy a v knize "Hlavní ideje Nového Zjevení". Neschopnost uznat, přijmout a aplikovat tento princip v našich životech, eliminuje nejdůležitější nástroj vyvážení a

ucelení našeho pozemského života. Naší neochotou takto konat, podporujeme a napájíme negativní stav a donekonečna zvětšujeme všechny naše problémy a bědy nebo cokoliv tohoto druhu, co máme. Když odmítáme pravý zdroj všeho dobrého a pozitivního, v našem životě pak nemůžeme mít nic z toho, co je skutečně dobré a pozitivní. Skončíme s falešným dobrem a s falešnou pozitivností, které nám, v konečném smyslu, nepřinášejí nic jiného, než těžkosti, problémy a neštěstí. Bez ohledu na to, jak se přechodný stav tohoto pseudodobra a pseudopozitivity cítí nebo jeví, někde na cestě našeho pozemského života se z něj unavíme, nebo se jím nasytíme, nebo nám přinese všelijaké fyzické, emocionální, duševní, sexuální, sociální, finanční, ekologické, rodinné a pracovní poruchy.

Jak dokážeme, že tento princip je nejdůležitější k vyvážení a integraci našeho pozemského života? Jednoduše tím, že se podíváme na to, co se odehrává v našem životě a v životě lidstva na této Zemi. Tento život byl a je modelován na úplném ignorování tohoto principu, nebo na podcenění jeho životní důležitosti k náležitému, úspěšnému a efektivnímu vyvážení a integraci našeho života.

Pokud nedokážeme vidět pravou realitu této situace, jsme úplně slepí a hluchí.

2. Principy Božské Lásky a Božské Moudrosti Pána Ježíše Krista se projevují v naší schopnosti a potřebě milovat a být moudrý. Zdrojem této schopnosti a potřeby je Ten/Ta, Kterého/Které Esencí a Substancí je Čistá Láska a Čistá Moudrost. Z tohoto zdroje vznikl náš život. Proto je jen přirozené, že všechna naše láska je zaměřena ke svému zdroji – k Pánu Ježíši Kristu. V takovémto zaměření naší lásky je její pravá moudrost. Je moudré milovat Boha nadevšechny a nadevšechno kvůli tomuto principu. Protože přirozeností Nejvyššího je Absolutní Vyváženost a Absolutní Integrace všech aspektů Absolutního Života, tak pokud milujeme Nejvyššího nadevšechny a nadevšechno, mimovolně si osvojujeme vyvážený a integrovaný život. Takový je výsledek této lásky. Protože Bůh je v nás, milováním této Přítomnosti v nás nadevšechny a nadevšechno vyvoláváme všechny pozitivní a dobré stavy této Přítomnosti, které jsou následně přenášeny do našeho každodenního života. Toto je jediný způsob, jak můžeme vyvolat něco pozitivního a dobrého. Milováním pozitivního a dobrého, to jest milováním Absolutního Zdroje všeho pozitivního a dobrého – Pána Ježíše Krista, vyvoláváme v našich životech nebo přivádíme do našich životů všechno pozitivní a dobré. A protože všechno pozitivní a dobré je vždy vyvážené a integrované, skrze takovouto lásku získáváme vyvážený a integrovaný život.

Princip zde stanoví velmi jasně: není možný žádný jiný skutečně šťastný, vyvážený, integrovaný, moudrý a láskyplný život, než skrze milování Boha nadevšechny a nadevšechno. Toto je pravá Moudrost našeho Života. Pokud skutečně milujeme Boha nadevšechny a nadevšechno, jsme velmi moudří. Žádný jiný zdroj moudrosti nikdy neexistoval, neexistuje, ani nikdy existovat nebude. Když nemilujeme Boha, skončíme milováním bídy. Musíme něco milovat. Taková je přirozenost našeho života. Milovat znamená žít. Takže když nemilujeme Boha, nemilujeme nic dobrého a pozitivního. Skončíme milováním všeho zlého a negativního. Abychom rozumově zdůvodnili, omluvili a prominuli tuto negativní lásku, prohlašujeme všechno zlé a negativní za skutečně dobré a pozitivní. Takže se stáváme otroky negativního stavu. Toto je samozřejmě výsledek v jednostrannosti nebo v nakloněnosti na jednu stranu našeho pozemského života. Nakloněnost na jednu stranu, disproporce a zmatek našeho pozemského života je zdrojem všech našich běd, problémů, utrpení, bolestí

a neštěstí, jako také všech ukrutností a ohavností, které se odehrávají na této Zemi od doby takzvaného "Pádu", to jest od doby aktivace negativního stavu.

3. Pán Ježíš Kristus je přítomen v nás, jako i ve všech ostatních. Když Jej/Ji máme milovat nadevšechny a nadevšechno kvůli principu (protože, jediné takovýto je skutečně vyvážený a integrovaný život a neexistuje žádný jiný způsob), potom následkem této lásky je láska ke všem ostatním a k sobě samému.

Jak bylo uvedeno předtím, je nemožné milovat Boha, když nemilujeme každého v Jeho/Její Stvoření. Přítomnost Stvořitele se projevuje v Jeho/Její Stvoření. Proto pokud nemilujeme jiné a sami sebe, nemilujeme Nejvyššího. Podobně, když nemilujeme Nejvyššího, nemilujeme ostatní ani sami sebe. Toto je tajemství pravé lásky. Bez ohledu na to, co si myslíme, pokud nemilujeme Boha, nemůžeme skutečně milovat sami sebe nebo ostatní.

Je nemožné separovat jedno od druhého, protože nejsme ničím jiným než schránkami a nádobami Božské lásky. Pamatujete si, že "já jsem" je jen proto, že Bůh Je. Sebeláska, bez lásky k Bohu nadevšechny a nadevšechno a bez lásky k ostatním, není pravou láskou, ale ukradenou emocií, která byla zvrácena, aby umožnila zaměřovat lásku na sebe s vyloučením všech a všeho ostatního. Kdyby toto bylo pravou láskou, nikdy bychom neskončili se všemi našimi životními problémy, bédami, utrpeními, hrabivostí, lakomství, podezřívavostí, žárlivostí, závistí, pomstychtivostí, vraždami, násilím, válkami nebo s čímkoli tohoto druhu, čeho máme v hojnosti na této pseudozemě. Pravá láska nemá takové emoce či stavy. Jsou destruktivní. Pravá láska buduje a neničí. Sebeláska je však vybudována výlučně na takovýchto negativních a protivných emocích.

Takže žádná jiná láska než láska Boží v nás a v jiných, a tudíž láska k ostatním a sobě samým nemůže a nesmí být výsledkem v jakékoliv zkušenosti a ustanovení vyváženého a integrovaného života. Tedy abychom mohli prožívat, získat, mít a udržet si skutečně vyvážený a integrovaný život, máme milovat Nejvyššího v nás a v jiných nadevšechny a nadevšechno. Takže máme milovat ostatní a sebe sama kvůli Nejvyššímu, kterým je Pán Ježíš Kristus. Takovýmto konáním naplňujeme účel našeho života na této Zemi nebo kdekoli jinde a můžeme eliminovat nevyvážený a neintegrovaný negativní stav z našeho života.

4. Abychom do našeho pozemského života mohli přivést vyvážené a integrované žití, musíme uznat, přijmout a aplikovat následující fakt: Ve všeobecném smyslu jsme byli stvořeni za účelem přijímání, dávání, sdílení a oplácení toho, čím jsme a co máme. Právě pro tento samotný účel náš Stvořitel, Nejvyšší, Který/Která je Pánem Ježíšem Kristem, vložil do nás jedinečný a odlišný aspekt Jeho/Jejího života. Nikdo jiný nemá ani nemůže mít stejný aspekt jako já. Nemůžeme mít v sobě stejný aspekt jako druzí lidé. Jsouc Absolutní, Nejvyšší nemůže vložit do něčeho, co je stvořeno, úplnost všech Jeho/Jejích aspektů. Stejně je rozděluje nekonečnému počtu a rozmanitosti obyvatel Jeho/Jejího Stvoření, aby je mohli vzájemně sdílet a aby takto, skrze tyto aspekty jednoho v druhém, mohli lépe poznat Nejvyššího. Lepší poznání Nejvyššího umožňuje hlubší a větší lásku k Nejvyššímu. Čím hlubší láska k Nejvyššímu, tím hlubší láska k jiným a k sobě samému.

Kvůli tomuto uspořádání je životně důležité a rozhodující, abychom se stali samými sebou. Čím víc se stáváme samými sebou, tím více pravé přirozenosti aspektu

Nejvyššího se v nás projevuje a je k dispozici ve své čistotě ke sdílení se všemi ostatními.

Takže je to má povinnost, právo, závazek a výsada vůči Bohu a vůči všem být skutečně samým sebou. Když nedokážu být svou pravou přirozeností, nebo pokud se snažím nebo toužím být takovým nebo podobným, jakým je někdo jiný, nebo když chci imitovat někoho, nebo přizpůsobit se uniformitě a standardům vnějších, společenských požadavků, když popírám sebe samého a Nejvyššího ve mně, jako i privilegium každého jiného poznat mé pravé já, jak bylo stvořeno Nejvyšším, takovými konáními ničí vyváženost a integraci svého života.

Takže pravý vyvážený a integrovaný život je možný, jenom když přijímáme naši pravou přirozenost, jak byla stvořena Nejvyšším, a za tím účelem, za jakým byla stvořena Nejvyšším, a zůstáváme vždy věrni svému pravému pověření. Takovými konáními efektivně a úspěšně eliminujeme negativní stav z našeho pozemského života a vracíme se na své náležité místo.

5. Je nemožné vést vyvážený a integrovaný život z pozice vzhůru nohama, do které byl náš svět násilím donucen. Ale tento svět sestává z lidských bytostí, které samy sebe a svůj svět udržují v této zvrácené pozici. Takže abychom mohli napravit tuto situaci, musíme změnit náš životní styl zásadnějším a revolučnějším způsobem. Musíme odmítnout život, který nás napájí všelijakými iluzemi, že neexistuje žádná jiná realita, než ve které žijeme. Musíme začít sledovat náležitý proud života, od duchovního, k duševnímu, k fyzickému, k ekologickému, k vnějšímu, atd. Takže duchovní zřetel našeho pozemského života musí být umístěn do své náležité pozice a musí mu být věnována stejná péče jako všem ostatním.

Když nezačneme odvozovat všechno z duchovních principů proudících z Nejvyššího, nemůžeme nikdy prožít skutečně vyvážený a integrovaný život bez ohledu na to, jak velmi bychom se snažili a bez ohledu na to, co bychom dělali.

Je úplnou marností snažit se být šťastným, spokojeným a uspokojeným pomocí prostředků, které samy v sobě neobsahují nic z pozitivní přirozenosti. Ale toto je přesně to, co lidé na této Zemi a v celé Zóně Vymístění činí od aktivace negativního stavu. Takže musíme znovu objevit náležité duchovní a mentální nástroje, které jsou vybudovány ze všeho pozitivního a dobrého, a začlenit tyto nástroje do našeho života, abychom získali a prožívali pravé štěstí, spokojenost a uspokojení. Žádné takovéto zkušenosti nejsou dostupné, když porušujeme hlavní princip Stvoření, že všechno nastává v duchu, postupuje do duše a stává se v těle. Protože štěstí, spokojenost a uspokojení jsou vlastní vyváženému a integrovanému životu, může nám je přinést jen vyvážené a integrované každodenní žití. Neexistuje žádný jiný způsob získání skutečně vyváženého a integrovaného života.

6. Jak bylo uvedeno mnohokrát předtím, náš život sestává z odlišných úrovní a aspektů. Protože všechny jsou ze stejného života, náš život se může náležitě žít a projevovat, jenom pokud všechny jeho aspekty a úrovně mají náležitou a stejnou příležitost k aktualizaci, realizaci a manifestaci. Když budeme upřednostňovat jeden aspekt před druhým, skončíme v nadužívání jednoho a v nedostatečném využití druhého. Toto je výsledek velké nevyváženosti a život v nás trpí. Z takového nevyváženého života vzniká mnoho duchovních, duševních, emocionálních, intelektuálních, sexuálních, fyzických, společenských, rodinných, pracovních, vládních, atd. problémů a utrpení.

Zdali máme někdy ustanovit vyvážený a integrovaný život v našem každodenním žití, musíme se naučit strukturovat náš denní život takovým způsobem, abychom dávali stejnou příležitost všem aspektům našeho života, aby byly náležitě manifestovány. Takže se musíme naučit věnovat stejnou pozornost našemu duchovnímu blahobytu, našemu duševnímu blahobytu, našemu fyzickému blahobytu, našemu sexuálnímu blahobytu, našemu profesionálnímu a pracovnímu blahobytu, našemu rodinnému blahobytu, našemu společenskému blahobytu a našemu blahobytu volného času a spánku. Stejný ohled a péči o všechny výše uvedené aspekty našeho každodenního života v postupnosti od duchovního, k duševnímu, k fyzickému, atd., celou cestou až k životu volného času a spánku, je tím, co znamená náležitě vyvážený a integrovaný život. Když zanedbáváme, nebo i jen nepatrně podceňujeme nebo přeceňujeme jakýkoliv z těchto aspektů, porušujeme duchovní pravidlo vyvážení a integrace. Ignorování jednoho nebo dvou nebo několika aspektů našeho života tvoří vážný problém, který nám znemožňuje, abychom se stali skutečně sami sebou a náležitě chápali a naplnili náš pozemský život. Takovýmto konáním podporujeme, napájíme a zvětšujeme negativní stav v nás. Takže abychom se zbavili negativního stavu, musíme důkladně přehodnotit náš současný životní styl a přeuspořádat jej takovým způsobem, abychom ustanovili náležitou duchovní hierarchii života, která zahrnuje všechny jeho početné aspekty na stejném základu, dávajíc jim všem příležitost k aktualizování, realizování a náležitému projevení. Jen takovým způsobem se můžeme skutečně naučit žít vyvážený, integrovaný život.

7. Devastující a osudnou kondicí pro náležitě vyvážený a integrovaný život na této Zemi je naše neochota sdílet všechno, čím jsme a co máme, bezpodmínečně se všemi ostatními a všech ostatních s námi. Vyvinuli jsme pocit vlastnictví, výlučnosti, majetnictví, žárlivosti, nepřístupnosti, nedotknutelnosti, výlučných práv, omezení, ohraničení, zákazů, tabu a mnoho jiných podobných špatných a negativních pocitů, které znemožňují, aby nastalo náležitě božské sdílení.

Lidé jsou ochotni sdílet některé věci, ale některé jiné věci vylučují z tohoto sdílení na tom základě, že jsou soukromé a jejich vlastním majetkem, a že na to mají výlučné právo. Tyto věci jsou žárlivě hlídány až do té míry, že se cítíme v právu, abychom zranili, nebo dokonce zabili jiné, když se vetrou do našeho soukromého života, vlastnictví nebo rodinného života, nebo k našemu manželskému partnerovi či k dětem, atd.

Tento typ životního stylu je naneštěstí schválen a chráněn občanským zákoníkem, mravními, společenskými a náboženskými zákony a ohledy. Je vyvinut spletitý justiční systém, který toleruje, podporuje a chrání lidi, aby byli takto negativní. Toto je zvláště pravdou ohledně sexuálního života, rodinného života a společenského života. Bezpodmínečné sdílení je v takovýchto oblastech považováno za nemravné, zvrácené a destruktivní pro život společnosti ve všeobecnosti.

Tato situace, samozřejmě, znemožňuje, aby náš pozemský život splnil svůj hlavní a pravý účel – dávání, přijímání a sdílení s bezpodmínečnou láskou a její moudrostí (nevnučené sdílení nebo sdílení jen s těmi, kteří jsou ochotni oplácet bez jakýchkoliv postranních nebo sobeckých motivací a úmyslů). Takže náš nevyvážený a neintegrováný život je nám vnucen ustanovenými zákony, pravidly, nařízeními, omezeními, tabu, ohraničeními a očekáváními, které jsme povinni dodržovat. Jinak bychom skončili potrestaní. Toto je vážné dilema.

Abychom mohli změnit tuto situaci, potřebujeme nesmírnou a intenzivní duchovní, duševní, mravní, sexuální a společenskou revoluci, která by svrhla takováto ustanovení, tradice, konvence, zvyky nebo cokoli tohoto druhu, co máme.

Potřebujeme se naučit dávat, přijímat, sdílet a oplácet v duchu bezpodmínečné lásky a její moudrosti. Potřebujeme se osvobodit od všech ukrutností a ohavností sebe výjimečnosti, vlastní neomylnosti, majetnictví, vlastnictví jiných, žárlivosti, závisti, hrabivosti a egoismu, jež jsou společensky a zákonem schváleny v tak mnohých oblastech našeho života.

Kvůli tomu je neustále porušován jeden z nejdůležitějších požadavků našeho života, a proto na této Zemi nemůžeme nikdy ustanovit vyvážený a integrovaný život, pokud existuje tato situace.

Výše uvedené typy pocitů a postojů mohou být považovány za jeden z nejdůležitějších prostředků, nástrojů a zbraní negativního stavu pro jeho úspěch a vzkvétání. Jestli máme někdy eliminovat negativní stav z našich životů (všechny naše problémy), musíme se zbavit této hlavní mocné zbraně našeho úhlavního nepřítele – negativního stavu. Jen potom můžeme začít prožívat to, co vyvážený a integrovaný život vlastně ve skutečnosti je.

8. Jakoukoli práci k ustanovení vyváženého a integrovaného života musíme začít sami se sebou individuálně. Nemůžeme změnit druhé, ale můžeme změnit sebe samotné. Takovýmto konáním se můžeme stát živým příkladem pro jiné, demonstrující jim našim novým životem, že takováto změna je nejen možná, ale také velmi žádoucí a příznivá.

Nemůžeme však změnit sebe sama pomocí vnějších prostředků nebo očekáváním, že někdo jiný přijde a změní nás. Až dosud jsme byli drženi negativním stavem v nás ve vnějším světě, pryč od nás samých. Musíme se naučit překonávat tento devastující špatný zvyk – vždy se dívat ven na někoho jiného či na něco jiného, a najít cestu zpět domů – do svého vlastního nitra, ke svému pravému duchu a duši a, co je nejdůležitější, k našemu nebeskému Rodiči, k našemu Stvořiteli, Který/Která je Nejvyšší, Pán Ježíš Kristus.

Takže se musíme naučit jít do nitra a ustanovit náležitý vztah se svým pravým já, se všemi aspekty své mysli, se všemi jinými dimenzemi a s jejich obyvateli, se všemi těmi, kteří jsou neustále v nás, dokonce i když si jich nejsme vědomi na naší vědomé úrovni, se svou pravou Niternou Myslí (naš duch) a s pravým Nejvyšším v nás.

Opětovné spojení se svým původním Zdrojem, který můžeme najít jen ve svém nitru, je hlavním prostředkem, pomocí kterého může být eliminován negativní stav a namísto toho pevně ustanoven vyvážený a integrovaný život. Pokud věříme, že jakýkoliv jiný způsob může dosáhnout tohoto cíle, jsme pošetilí.

Proto musíme hledat odpovědi na všechny otázky ne mimo, ale uvnitř sebe samého. Jen z této pozice se můžeme naučit skutečně pochopit a naplnit náš pozemský život ke spokojenosti našeho Stvořitele a k naší vlastní spokojenosti. Jen odsud se můžeme naučit, jaký je pro každého jednoho individuálně nejefektivnější, nejprůměrnější a nejúspěšnější způsob vyváženého a integrovaného života.

Neexistují žádné vnější prostředky, uniformně aplikovatelné na každého, které by nám mohly dát toto životně důležité poznání. Všichni jsme odlišní a potřebujeme odlišné způsoby, typy a styly vyváženého a integrovaného života. Tento způsob, styl, obsah, struktura, postupnost a čas, který potřebujeme věnovat každému aspektu života, je dostupný jenom v našem nitru. Nikdo jiný nemá toto poznání. Z tohoto důvodu, pokud nejdeme do svého vlastního nitra, nemůžeme nikdy nic náležitě poznat. Takže nikdy bychom nemohli být vyvážení a integrovaní.

9. A konečně, ustanovení vyváženého a integrovaného života závisí do značné míry na tom, nakolik jsme ochotni a připraveni přijmout realitu života, jak byla popsána v této knize a v jiných knihách takzvaného Nového Zjevení.

Jedním z hlavních prostředků našeho úspěchu v tomto jako i v jakémkoliv jiném ohledu, je naše ochota být otevřené mysli a pružní. Život je neustálým duchovním pokrokem. Všechno v něm je vždy proměnlivé, měnitelné a odlišné. Když nesledujeme tento proud, uvázneme někde na cestě životem a namísto postupování vpřed upadneme do většího stupně strnulosti, jednostrannosti, úzkoprsosti, dogmatismu, fanatismu a lpění jen na jediném způsobu života, poznání a chápání. Jestli nejsme ochotni podívat se na sebe a vidět tento požadavek života, a když nejsme ochotni uznat, že se musíme změnit a zbavit se všeho, co zamotalo náš život až do tohoto okamžiku, jsme věrnými otroky pekel a jejich vládců.

Pokrok, růst a zlepšení života, a tudíž vyvážený a integrovaný život není možný bez naší ochoty změnit se. Byla nám Nejvyšším dána věčná schopnost změnit se, abychom mohli žít život neustálého duchovního a všezahrnujícího pokroku.

Negativní stav neustále napadá naši ochotu využít této schopnosti změny sebe samého. Uzavírá naši mysl, abychom necítili žádnou potřebu vyhledávat nějakou změnu, abychom se rozhodli zůstat polapeni negativním stavem ve stagnující kondici.

Pocitování potřeby změny si od nás vyžaduje, abychom udrželi svou mysl otevřenou a abychom byli pružní. Proto se musíme naučit rozeznávat smrtelné nebezpečí naší neochoty změnit se v jakémkoliv daném okamžiku. Stagnace v jedné kondici a místě je duchovní smrtí. Je peklem. Je ničitelem vyváženého a integrovaného života.

Z toho důvodu, abychom uspěli v naší snaze žít vyvážený a integrovaný život, doporučuje se nám jít do nitra a poprosit, abychom dostali silnou touhu, ochotu a odhodlání změnit se, kdykoliv je to potřebné a nutné a vždy udržet svou mysl a srdce otevřené a být pružní, abychom přijali jakékoliv nové ideje o životě i o všem jiném. Tímto způsobem můžeme přispět k eliminaci negativního stavu v nás i ve všeobecnosti a k ustanovení pravého života vyváženosti a integrace.

Abychom toho dosáhli, doporučuje se nám vykonávat následovná či podobná cvičení:

CVIČENÍ PRO VYVÁŽENÝ A UCELENÝ ŽIVOT

1. Vejděte do svého nitra způsobem načrtnutým v předešlých kapitolách a v knize „Kdo jsi a proč jsi zde?“ (kapitola 4).

2. Navažte kontakt se svou pravou Niternou Myslí a poproste, abyste byli opětovně přivedeni ke všem přítomným lidem z pozitivního stavu (ke všem vašim Duchovním rádcům. Doposud byste měli mít osm Duchovních rádců – jednoho pro duchovní život, jednoho pro duševní život, jednoho pro fyzický a tělesný život, jednoho pro sexuální život, jednoho pro profesní a pracovní život, jednoho pro rodinný život, jednoho pro společenský život a jednoho pro život ve volnu a během spánku).

Ve vší pokoře, skromnosti a poníženosti poproste Nejvyššího, aby se stal vaším Nejvyšším Duchovním Rádcem, Který/Která bude mít na starosti vyvážení a sjednocení vašeho života. Musíte si pamatovat, že jen Nejvyšší vám může pomoci a může být skutečným Zdrojem vyvážení a sjednocení čehokoliv.

Promluvte si se všemi vašimi Duchovními rádci o různých aspektech vašeho života, které každý jeden z nich reprezentuje. Zeptejte se jejich na všechno, co je třeba, jaké jsou vaše současné problémy, co vám chybí, zdali vůbec něco, a co je třeba z hlediska každého z nich udělat.

3. Poproste Nejvyššího, aby do vaší pozornosti uvedl úplně všechny problémy a zdroje, způsobující nevyváženost a nesjednocení vašeho života. Které aspekty svého života neustále přetěžujete či přepínáte, případně nadměrně využíváte? Které aspekty ignorujete, podceňujete a nenáležitě zahrnujete do svého života?

4. Poproste o milosrdenství a odpuštění za to, že jste to tak dělali a že jste byli tací; za zanedbávání náležitých vyvažování a sjednocování vašeho života a poproste o pomoc při zbavování se všech těch nedostatků, problémů a důvodů, které byly v pozadí vašeho škodlivého životního stylu. Použijte bílou záři přicházející od Nejvyššího, pronikající do vás a odstraňující to všechno, jako i napravující a uzdravující ve vás všechno, co je třeba napravit a uzdravit.

5. Meditujte o obsahu této kapitoly a o jejích devíti bodech a poproste všechny vaše Duchovní rádce a Nejvyššího, aby vám pomohli pochopit, přijmout a aplikovat všechny duchovní principy ve vašem životě (po ověření si jejich platnosti).

6. Poproste vašeho Nejvyššího Duchovního Rádce, Kterým/Kterou je Nejvyšší, aby vám určil, jakým způsobem byste si měli uspořádat své každodenní žití, aby v něm byly náležitě obsaženy, aktualizovány a realizovány všechny aspekty vašeho pozemského života a aby měly stejnou příležitost ke své manifestaci. Ať vám Nejvyšší ukáže, kolik času byste měli věnovat každé s nimi související aktivitě (různé dny si mohou vyžadovat, abyste věnovali různou délku času různým aspektům vašeho života).

7. V přítomnosti všech vašich ostatních Duchovních rádců poproste Nejvyššího, aby vám zobrazil, jestli jste na to připraveni, jaký je skutečný smysl vašeho pozemského života. Proč jste tu, a kdo jste? Jak máte chápat svůj pozemský život a jaký je nejlepší možný způsob naplnění účelu vašeho zdejšího pobytu?

8. Poproste Nejvyššího jako vašeho Nejvyššího Duchovního Rádce, a vaši Vnitřní Mysl a všechny ostatní Duchovní rádce, aby náležitě opětovně spojili a sjednotili všechny aspekty vaší osobnosti a vašeho života v souladu s pravými duchovními principy Božské Lásky a Božské Moudrosti z nitra ven, a aby udrželi vaši mysl otevřenou a aby vás učinili pohyblivými, flexibilními, tolerantními a vždy připravenými bezpodmínečně dávat, přijímat, sdílet a opětovat v duchu pravé lásky

a moudrosti. Ať vás Nejvyšší naplní vědomím a pocitem Své Božské Lásky a Božské Moudrosti a ať vás inspiruje a vede ve všech záležitostech vašeho života bez jakékoliv výjimky či výluky.

9. Dejte si závazek, že budete vykonávat tyto či podobné typy cvičení na každodenním základu. Tato cvičení jsou součástí vašeho skutečného duchovního života, které umožňují, abyste žili vyváženým a sjednoceným způsobem a které vám dovolují dosáhnout skutečného pochopení a naplnění vašeho života.

Když skončíte, dbejte na to, abyste všem poděkovali za všechnu pomoc a za všechno, co se událo, a zeptejte se, zda je ještě něco, co je třeba dnes vykonat. Pokud je, pracujte na tom dále, dokud není všechno dokončeno. Když není, dokončete svá cvičení, cítíte se svěží, čilí, mající čistou hlavu, jsoucí ve vynikající náladě a připraveni pustit se do ostatních vašich každodenních činností co nejefektivnějším a nejúspěšnějším způsobem.

Dbajte, abyste vždy prohledali a prozkoumali sebe i styl a způsob svých cvičení, abyste zjistili, zda není ve vás nebo ve vašich cvičeních nějaká tendence sklouznout do zritualizování, zautomatizování, návyku či povrchnosti.

Rázně odstraňte všechny takové tendence. Nikdy nedovolte, aby pronikly do vašeho života, tím, že budete vždy inovativní, invenční, kreativní, rozmanití a všestranní ve vašich cvičeních a ve všem ostatním a že poprosíte Nejvyššího a všechny vaše pravé Duchovní rádce, aby vám pomohli být skutečně inovativními, invenčními a kreativními v tomto, jako i ve všech ostatních úkolech vašeho života.

Nuže, pokud budeme dodržovat tyto či podobné postupy, jaké byly načrtnuty v této knize, a když je budeme vykonávat poctivě, loajálně, usilovně a s velkým odhodláním, můžeme postupně, krok za krokem, odstranit negativní stav z našeho života a nastolit vyvážený a sjednocený život. Tím získáme správné chápání a naplnění našeho pozemského života.

Tehdy budeme požehnáni naším Stvořitelem navěky.